

vrouwen dageraad

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908).

De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1891 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is 'Er is geen dwang in de godsdienst' (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede contacten met al hun medemensen. Hun motto is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de

Messias geloofden en daarom werden vervolgd. Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in 'taqdier', de 'maat der dingen'; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

Al-Islam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag, | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich | jaarabbonnementen: binnenland euro 24,- | buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | giro nr. 95707 | © *Al-Islam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijkse publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken bezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
 Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs.
 Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaf.
 Vertalingen: Latief Verhagen
 Fotografie: Abdur Rehman Mir
 Administratie: Mohammad Anwar
 Marketing: Munir Ahmad Tariq
 Distributie: Shakil Sirajdin
 Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٢﴾
 وَصَرِيحًا ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ ذُرِّيَّتِنَا وَمَا كُنَّا مِنْهَا بَكَالِينَ ﴿٦٣﴾
 وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِذْ ظَلَمْتَ أَنَّ اسْمَ رَبِّكَ عَلَيْهَا وَأَنْ يَحْمِلَ إِثْمَهَا

En Allah vergelijkt de gelovigen met de vrouw van Pharao toen zij zeide: 'Mijn Heer! Bouw voor mij een huis bij U in het Paradijs, verlos mij van Pharao en zijn daden en verlos mij van het onrechtvaardige volk'.

En met Maria, de dochter van Imraan, die haar kuisheid bewaarde; toen ademden Wij haar Onze geest in – zij geloofde in het Woord van haar Heer en Zijn Boeken en behoorde tot de gehoorzamen.

Denk aan die tijd, mijn zuster
Dat u levend werd begraven
    De vier muren van het huis treurden
    De dag dat u ter wereld kwam
Het bloed van uw vaders zogenaamde eer ging koken
Uw moeder was verontrust alsof ze leven gaf aan een slang
    Wat was uw prijs en wat was u waard?
    Denk toch na over de rang die u had!
Als u al gered werd van het graf
Zou uw leven erger worden dan de dood
    Deze mensen die opvoedden met hart en ziel
    Zouden uw bloed vergieten
De haat die ze koesterden jegens u
Zou hun natuur overwinnen
    Een grote fout was het, een vrouw zijn
    U kwam in aanmerking voor elke straf
Deze misdaad werd u niet vergeven
Vergelding was er tot in de dood
    Alsof u een steen was, of een rots
    U had geen gevoelens, en emoties al evenmin
Herinner u toch die belediging!
U werd verdeeld als een bezit
    De Zegening der Wereld kwam; en hij werd u tot een
vriend
    Waarlijk, u bent ook een mens genoemd!
Alle rechten gaf hij u;
Van de onderdrukking heeft hij u verlost
    Wens dagelijks honderd zegeningen voor deze vriend!
    Reine Mohammed Mustafa, vrede zij met hem!

— *Hazrat Nawab Mobarika Begum^{ra}*

Durr-e Adhan. In: Al-Fazl (Rabwah) 12 juni 1928, p.71-72.

Hazrat Nawab Mobarika Begum (ra) was dochter van de Beloofde Messias (a)

1) De muren van een huis zijn een symbool van nabije familieleden

- 7 De dag brak aan voor de rechten van vrouwen**
—Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh}
- midden Bijlage: De sluier in Europa door de eeuwen heen**
- 14 Overleveringen: Hazrat Mohammed^S en Hazrat Aisha^{ra}**
- 17 De bekering van mw. Nasirah Zimmermann**—Fazl Illahi Noor
- 21 Een verrassende stroming in de Islam**—Vrouwen voor Vrede
- 22 Gefeliciteerd gemeente Almere**

omslag Een mystiek gezegde luidt, dat Gods geliefden lijken op sneeuwkllokjes; wanneer zij bloeien, hangt hun hoofd in nederigheid gebogen. Dit geldt zowel voor mannen als voor vrouwen; in Islam hebben zij dezelfde geestelijke rechten.

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
rh) *rahmatu llahi alaihi/ha*: 'Allah zij hem/haar genadig'
aba) *ayyadahu llâhu ta 'âla bi-nasrihi l- 'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode. Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (sura:vers).

De dag brak aan voor de rechten van vrouwen

Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh}

In het Westen bevonden vrouwen zich lange tijd in een miserabele positie en onderhevig aan veel belemmeringen en ontberingen. Nu zijn ze in opstand en in hun stemming van verzet, waarin ze al hun zelfbeheersing weggooien, heeft tot gevolg dat ze al het goede wat in hun zielen was vastgelegd hebben geruild voor de valse glans van een zogenaamde vooruitgang. De Islam, daarentegen, is een andere benaming voor natuurwet. Het legt de middenweg neer. Het staat voor de vrouwenrechten, houdt rekening met hun emoties en stuurt hun vermogens en gevoelens langs het rechte pad van zelfrealisatie, essentieel voor een volledige ontwikkeling van de zuiverheid van de vrouwelijke deugden. Echter, het waarschuwt voor alles wat vergiftig is en noodlottig voor de zin van eigen vroomheid. Vroeg of laat zal de mensheid zich moeten aansluiten bij de islamitische gedachtengang in dit opzicht; maar misschien niet alvorens de bitterheid van gevaarlijke mislukkingen te hebben geproefd.

—*Hassiem Ebrahiem*

Status of Women. Kaapstad: Darut Tabligh
1961; Voorwoord

Er was een tijd waarin zelfs vrouwen de functie van jurist bekleedden, zo diep was hun kennis van de islamitische wet. Umar^{ra} zei eens dat de vrouwen van Medina meer geleerd waren dan hij in de Heilige Koran. Vrouwen en kinderen kenden de Heilige Koran zo goed, dat ze kritiek konden leveren op de schriftgeleerden. En ze bekritiseerden hun fatwa's. Niet uit onwetendheid of slechte manieren, maar op grond van hun goede begrip en omwille van de publieke zaak.

Hazrat Mirza Bashiruddin

Mahmud Ahmad^{rh}

KHALIFATUL MASIH II

Invitation to Ahmadiyyat. Londen: Islam International
Publications Ltd. 1997; 96

Het is hier slechts gepast om onze aandacht te richten op die donkere periode in de geschiedenis van Arabië, toen de Islam ontstond door de goddelijke instructies, zoals wij moslims geloven, of als persoonlijke leer van Mohammed^s zoals de niet-moslims beweren. Wat ook de zienswijze van enkele theologen moge zijn, de Islamitische leerstellingen betreffende de scheiding van de seksen waren in het geheel niet representatief voor het Arabische gedrag. De samenleving in Arabië in die tijd was uiterst paradoxaal in haar houding jegens vrouwen.

Eenzijds waren een vrije moraal, de vrije vermenging van mannen en vrouwen en dolzinnige orgieën van wijn, vrouwen en gezang de hoogtepunten van de Arabische samenleving. Anderzijds werd de geboorte van een meisje beschouwd als een zaak van ongenade en uiterste schande. Van sommige 'trotse' Arabieren wordt zelfs bericht dat zij hun pasgeboren dochters met hun eigen handen begroeven om aan deze schande te ontkomen. Vrouwen werden als roerend goed behandeld en hun werd het recht ontzegd zich tegen hun echtgenoten, vaders of andere mannelijke leden van de familie te verzetten. Er waren echter uitzonderingen op deze regel. Nu en dan zou een vrouw met voortreffelijke leiderschapskwaliteiten een belangrijke rol spelen in de aangelegenheden van de stam.

De Islam veranderde dat alles, niet als een natuurlijke geleidelijke resultaat van sociale

spanningen, maar als scheidsrechter van waarden. Een sociaal stelsel dat niet in verband stond met de normale krachten die aan een samenleving vorm geven werd van boven gedicteerd.

Door de leer van de scheiding werd de seksuele anarchie plotseling een halt toegevoerd. In de mannelijke en de vrouwelijke betrekkingen werd een orde gevestigd op basis van hoogstaande morele principes. De positie van de vrouwen werd geleidelijk verhoogd tot zulke hoge morele normen dat zij niet langer konden worden behandeld als hulpeloze waren. In de zaken van het leven werd hun een gelijk deel gegeven. Terwijl zij vroeger werden verdeeld als onroerende goederen die werden geërfd, konden zij nu niet alleen het bezit van hun vaders erven, maar ook dat van hun echtgenoten, kinderen en naaste bloedverwanten. Zij konden het nu opnemen tegen hun echtgenoten en iets

Het enige wat de Islam niet zou onderschrijven is dat vrouwen zouden worden gemaakt tot speelobjecten die worden uitgebuit of worden overgelaten aan de genade van mannelijke vulgariteit.

terugzeggen. Zij konden met hen redeneren en hadden natuurlijk het volste recht om het met hen oneens te zijn. Niet alleen hun echtgenoten konden zich van hen laten scheiden, maar zij hadden gelijke rechten zich van hun echtgenoten te laten scheiden als zij dat verkozen.

Als moeders werden zij in de stam met zo'n grote achting behandeld dat het moeilijk is een soortgelijke voorbeeld in andere samenlevingen van de wereld te vinden. Het was de Heilige Stichter van de Islam^S die opkwam voor de rechten van de vrouwen door onder goddelijke instructies het volgende te verklaren: 'Het Paradijs ligt aan de voeten van uw moeders'.

Hij verwees niet alleen naar een belofte die moest worden vervuld in het leven na de dood, maar ook naar het sociale paradijs dat was beloofd aan een volk dat een grote achting en een diepe verering toonde voor hun moeders en ervan vervuld was hen te behagen en hun ieder mogelijk gerief te verschaffen.

De leerstelling van scheiding moet in dit verband worden begrepen. Zij was niet het gevolg van enige mannelijke superioriteit, maar was bestemd om de heiligheid van het huis te vestigen, om een groter vertrouwen tussen man en vrouw te scheppen, om de fundamentele menselijke driften te temperen, en deze in het gareel te brengen en te disciplineren, zodat zij in plaats van als machtige demonen te worden losgelaten in de samenleving, zij een constructieve rol spelen

zoals getemde krachten een rol spelen in de natuur.

Scheiding wordt totaal verkeerd begrepen als zij wordt opgevat als het opleggen van beperkingen aan de vrouwelijke leden van de moslim-samenleving om volledig deel te nemen aan alle gebieden van menselijke activiteiten. Dit is niet juist. Het islamitische begrip van scheiding moet alleen worden begrepen in samenhang met maatregelen om de heiligheid van de vrouwelijke kuisheid en de eer van vrouwen in de samenleving te beschermen zodat de gevaren dat deze doeleinden worden geschonden tot een minimum worden teruggebracht.

De vrije vermenging van beide seksen en heimelijke verhoudingen tussen mannen en vrouwen worden ten strengste ontmoedigd. Mannen en vrouwen wordt beiden geadviseerd om niet alleen af te zien van het elkaar toewerpen van begerige blikken, maar af te zien van zulke visuele fysieke contacten die kunnen leiden tot niet te beheersen verzoeken. Van vrouwen wordt verwacht dat zij zich fatsoenlijk bedekken en hun wordt geadviseerd zich niet zodanig te gedragen dat zij de onaangename aandacht trekken van onberekenbare mannen. Het gebruik van cosmetica en sieraden is niet verboden maar deze dienen niet te worden gebruikt om de aandacht te trekken als men in het openbaar verschijnt.

Wij begrijpen ten volle dat in de huidige gemoedsgesteldheid van de samenleving

overall in de wereld deze leer nogal streng, beperkend en kleurloos lijkt. Een diepere studie echter van het gehele islamitische sociale stelsel kan ons ertoe brengen te geloven dat deze beoordeling overhaast en oppervlakkig is. Deze leer moet daarom worden verstaan als een intergraal deel van het gehele islamitische sociale klimaat.

De rol die vrouwen spelen in het islamitische sociale stelsel is er zeker niet een van concubines in harems, noch van een groep die is gevangen binnen de vier muren van haar huizen, afgesloten van vooruitgang en verstoken van het licht van kennis. Dit lelijke beeld van het islamitische sociale stelsel wordt alleen afgeschilderd door interne of externe vijanden van de Islam of door geleerden die de islamitische wijze van leven volkomen misverstaan.

Het enige wat de Islam niet zou onderschrijven is dat vrouwen zouden worden gemaakt tot speelobjecten die worden uitgebuit of worden overgelaten aan de genade van mannelijke vulgariteit. De Islam bevordert een dergelijke houding jegens vrouwen niet. Enkel omdat de samenleving als geheel steeds meer van ons is gaan vragen is het louter wreedheid jegens vrouwen als deze samenleving hen noodzaakt om zich steeds bewust te moeten blijven van hun uiterlijk, voorkomen en de manier waarop zij zijn gekleed en opgemaakt. Vrouwelijke charmes worden steeds tentoongespreid. Zelfs het verkopen van een levensmiddel of een artikel

Degenen die spreken over gelijkheid in elk aspect van het leven, vergeten dat het onderwerp gelijkheid irrelevant wordt in zaken waar mannen en vrouwen verschillend geschapen zijn.

dat men dagelijks nodig heeft, zoals waspoeder, vereist reclame met vrouwelijke modellen. Een kunstmatige stijlvolle en dure wijze van leven wordt voorgesteld als onontbeerlijk voor een vrouw om haar dromen te verwezenlijken. Zulk een samenleving kan niet lang evenwichtig, sober en gezond blijven.

Volgens de Islam moeten de vrouwen worden bevrijd van uitbuiting en van het spelen van de rol dat zij niets anders zijn dan werktuigen van plezier. Zij moeten meer tijd hebben voor zichzelf om zich te kunnen kwijten van hun verantwoordelijkheden voor hun huizen en de toekomstige generatie van het mensdom.

gelijke rechten voor vrouwen

Uit het Arabische woord *qawwamîn* (voogden verantwoordelijk om hun ondergeschikten op het rechte pad te houden) [in vers 4:35] concluderen sommige middel-eeuwse schriftgeleerden dat mannen superieur zijn over vrouwen, terwijl het vers slechts verwijst naar een voordeel dat de kostwinner heeft over de mensen die van hem afhankelijk zijn. Als zodanig is de kostwinner in een betere positie om morele druk uit te oefenen op zijn ondergeschikten, om op het rechte pad te blijven. Wat betreft fundamentele mensenrechten, verwijst dit in geen geval naar ongelijkheid van vrouwen of superioriteit van mannen. (...)

Degenen die spreken over gelijkheid in elk aspect van het leven, vergeten dat het

Als een sociale en economische orde dit natuurlijke verschil tussen mannen en vrouwen ontkent, dan zal een dergelijke orde er niet in slagen een toestand van gezond evenwicht te creëren.

onderwerp gelijkheid irrelevant wordt in zaken waar mannen en vrouwen verschillend geschapen zijn. Het zijn alleen vrouwen die kinderen kunnen baren. Zij zijn het die meer dan negen maanden kunnen doorstaan, het zaad van de volgende generatie te koesteren. Het zijn wederom de vrouwen die kunnen zorgen voor hun kinderen, in elk geval tijdens de vroege jaren van hun jeugd, zoals mannen dat nooit kunnen. Vanwege de lange en intieme bloedverwantschap met hun nakomelingen hebben vrouwen een veel sterkere psychische band met hun kinderen dan mannen. (...)

Als een sociale en economische orde dit natuurlijke verschil tussen mannen en vrouwen ontkent, alsmede de overeenkomstige verschillen in de rolverdelingen tussen mannen en vrouwen, dan zal een dergelijke orde er niet in slagen een toestand van gezond evenwicht te creëren. Het is vooral wegens deze natuurlijke verschillen tussen mannen en vrouwen dat de Islam overeenkomstig verschillende taken voor elk voorstelt.

Een vrouw moet zo veel als mogelijk worden gevrijwaard van de verantwoordelijkheid geld te verdienen voor de familie. Deze verantwoordelijkheid moet in principe vallen op de schouders van mannen. Nochtans is er geen reden waarom vrouwen ervan moeten worden weerhouden hun rol te spelen in het draaiend houden van de economie, op voorwaarde dat zij hierin vrij zijn, dwz, zonder hun eerste verantwoordelijkheid te negeren,

die is naar het krijgen van nageslacht, het zorgen voor de familie en dergelijke taken. (...) Uit bovenstaande blijkt dat als de taak van het huishouden een speciale taak is die ofwel aan de man ofwel aan de vrouw moet worden toegewezen, de vrouw duidelijk geschikter is om deze verantwoordelijkheden te dragen. Bovendien wordt aan vrouwen van nature de zorg voor kinderen toegewezen. Deze verantwoordelijkheid kan maar gedeeltelijk worden gedeeld met mannen. (...) Vrouwen moet, veel meer dan mannen, het recht worden gegeven thuis te blijven; wanneer zij [tegelijktijd] worden gevrijwaard van het verdienen van hun onderhoud, dan moet de vrije tijd die zij hebben worden gebruikt voor hun eigen ontwikkeling, ofwel voor de maatschappij als geheel. Dit is de oorsprong van het idee 'de plaats van de vrouw is in het huis'. Er is geen sprake van dat zij worden vastgebonden aan hun keukenschorten of op worden gesloten binnen de vier muren van het huis. Geenszins beperkt de Islam de rechten van vrouwen om in hun vrije tijd uit huis te gaan en welke taak dan ook te doen, of deel te nemen aan welke gezonde onderneming dan ook, mits, wederom, zij niet de rechten en belangen van de toekomstige generatie geweld aandoen.

Onder andere is dit ook waarom te veel socialising of het vrijelijk mengen van seksen sterk wordt ontmoedigd in de Islam. Dat de Islam stelt dat het huis het centrum van aandacht is voor de vrouw, is een wijze en

praktische oplossing voor de meeste sociale kwalen van deze tijd. Wanneer vrouwen hun belangen buitenshuis zullen gaan leggen, zal dat ten koste gaan van de familie en zal dat de zorg voor de kinderen verwaarlozen.

Om een gezin op te bouwen rond de centrale figuur van de moeder, vereist het aanhalen van andere bloedverwantschappen en het herstel van werkelijke gehechtheid binnen de familie. Hoewel elke unit afzonderlijk moge leven, ondersteunt en moedigt de Islam het idee van een groter familieverband aan om vele redenen, waarvan er enkele zijn:

1. Het voorkomt onbalans in de maatschappij;
2. Wanneer sterke liefde en verbondenheid wordt aangemoedigd in het gezin tussen broers en zussen, vaders en dochters, moeders en zonen, etc, zou het van nature leiden tot de vestiging en bescherming van een gezond gezin. Deze natuurlijke verbondenheid wordt verder versterkt door een raamwerk van omringende relaties in de vorm van ware gehechtheid en nabijheid tussen tantes, ooms, neven en nichten, kleinkinderen en grootouders. Hele nieuwe mogelijkheden van warmte en gezonde voldoening, afgeleid van het bewustzijn van verbondenheid, zouden ontstaan voor een dergelijk groter familiesysteem.
3. Families zouden in die situatie minder waarschijnlijk gefragmenteerd raken. Een gemeenschappelijk dak te delen met een hele familie zou niet meer zo onbetekenend zijn

Geenszins beperkt de Islam de rechten van vrouwen om in hun vrije tijd uit huis te gaan en welke taak dan ook te doen, mits zij niet de rechten en belangen van de toekomstige generatie geweld aandoen.

als we tegenwoordig wel denken. De leden van de familie zouden steeds blijven roteren rond het centrale baken van de ouderen van de familie; de meeste familie activiteiten zouden draaien rond deze as. Er zouden geen eenzame individuen zijn, vergeten, verworpen en verwezen naar de kerkers van de maatschappij, of verstoten uit families als nutteloze voorwerpen.

Dit is dan het islamitische idee van huis en familie, wat wordt beschouwd als de belangrijkste eenheid van de maatschappij. Het is vooral wegens de afwijkende mentaliteit op dit punt, dat we in de moderne samenlevingen een veel grotere incidentie zien van verworpen, oude of invalide ouders die worden beschouwd als een last op de familie.

Ahmad MT. Islam's Response to Contemporary Issues. Londen: Islam International Publications Ltd. 1992; 78-87

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذُنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاءِ بَيْنَهُنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

O profeet! Zeg aan uw vrouwen en uw dochters en de vrouwen der gelovigen dat zij een gedeelte van haar omslagdoeken over haar (hoofd) laten hangen. Dit is beter, opdat zij mogen worden onderscheiden en niet lastig worden gevallen. En Allah is Vergevensgezind, Genadevol.

DE HEILIGE KORAN 33:60

Een man kwam naar de Heilige Profeet^S en vroeg: Wie verdient mijn aandacht? De Profeet^S antwoordde: Uw moeder. Weer vroeg hij: Wie verdient mijn aandacht na mijn moeder? De Profeet^S antwoordde: Weer uw moeder. De man vroeg voor de derde maal: Wie verdient mijn aandacht na mijn moeder? De Profeet^S antwoordde weer: Uw moeder. Toen de man deze vraag voor de vierde maal stelde, antwoordde de Profeet^S: Uw vader.

De Heilige Profeet^S zeide: O mensen! U bent allen op één of andere manier verantwoordelijk voor uw onderdanen. U bent allen heersers, en u zult als zodanig verantwoording afleggen. Een echtgenoot is verantwoordelijk voor zijn huishouding. Een echtgenote is verantwoordelijk voor de huishouding van haar man en kinderen.

De Heilige Profeet^S zeide: Deze wereld biedt u de mogelijkheid de uiteinden van het leven te leren kennen. En het beste wat bijdraagt aan welslagen is een goede echtgenote.

Hazrat Ata^{ra} zegt dat hij eens aan Hazrat Abdullah bin Abbas^{ra} vroeg of het toegestaan was om het huis binnen te treden zonder eerst te vragen of iemands zusters thuis zijn. Abdullah bin Abbas antwoordde: Voowaar u dient te informeren en toestemming te vragen voor entree. Hazrat Ata^{ra} vroeg toen weer: Indien er slechts twee jongere zusters zijn die onder mijn voogdij staan, en de kosten worden door mij gedragen, is zelfs dan toestemming noodzakelijk? Hazrat Abdullah bin Abbas^{ra} zeide: Waarlijk, toestemming is noodzakelijk. Het behoort u niet uw zusters te confronteren in onbedekte toestand.

De Heilige Profeet^S zeide tot Aisha^{ra}: 'Aisha, ik weet meteen of u blij bent of niet! Want wanneer u blij bent zegt u, In de naam van God, die de God is van Mohammed; en wanneer u boos bent zegt u, In de naam van God, die de God is van Abraham'. Aisha^{ra} zeide: Het is waar. Maar zelfs wanneer ik uw naam niet noemde, dacht ik eraan in mijn hart.

Een Perzische man die de buurman was van de Heilige Profeet^s en erg goed kon koken, besloot op een dag een maaltijd te koken voor de Heilige Profeet^s. Hij toog naar de Heilige Profeet^s om hem uit te nodigen. Mohammed^s zat op dat moment naast Hazrat Aisha^{ra}. De Heilige Profeet^s wees naar haar en vroeg of zij dan ook mee kon komen. De man zeide: Waarschijnlijk niet, aangezien het meer werk zal kosten. De Heilige Profeet^s zeide: Dan kom ik ook niet. Na een tijdje kwam die man hem weer uitnodigen en de Heilige Profeet^s zei weer: Mag mijn vrouw mee komen? De man antwoordde weer negatief. De Heilige Profeet^s bood zijn excuses aan dat hij de uitnodiging niet kon aannemen. De man vertrok weer. Na een tijdje kwam de man weer terug met dezelfde uitnodiging. Weer herhaalde de Heilige Profeet^s zijn vraag of Aisha^{ra} ook mee mocht komen. Deze keer nam de man het voorstel aan. Zo gingen dan de Heilige Profeet^s en Hazrat Aisha^{ra} samen naar het huis van de Perzische man en aten de maaltijd op.

MUSLIM

De Heilige Profeet^s vertelde wel eens verhaaltjes om Hazrat Aisha^{ra} gelukkig te maken. Een keertje vertelde hij Hazrat Aisha^{ra} het verhaal van de dertien vrouwen, die achter de rug van hun echtgenoten roddelden. Eén vrouw echter, Umm Zara, van wie volgens het verhaal Abu Zara later scheidde en met een andere vrouw trouwde, sprak juist heel openhartig goede dingen over haar echtgenoot. De Heilige Profeet^s zeide: 'Het geval van Aisha en mij is net zoals dat van Abu Zara. U bent mijn Umm Zara en ik ben uw Abu Zara. Maar het verschil is, dat Abu Zara van Umm Zara gescheiden is. En ik zal van u nooit scheiden'.

BUKHARI

Tijdens een reis zorgde de heilige profeet Mohammeds altijd dat zijn vrouw het gemakkelijk had. Volgens de overleveringen verloor Hazrat Aisha^{ra} bij meer dan één gelegenheid haar ketting. Toen dit zich weer eens voordeed, stuurde Mohammed^s enkele mensen terug om de ketting van Hazrat Aisha^{ra} te zoeken. De karavaan van de moslims moest daardoor verblijven op een plek waar geen drinkwater was, noch water voor de rituele wassing voor het gebed. In deze situatie werd de vader van Hazrat Aisha^{ra}, Hazrat Abu Bakr^{ra} boos op haar en zeide tot haar: 'Aisha, gij bezorgt altijd moeilijkheden en problemen op reis!' Maar de Heilige Profeet^s werd nooit boos op haar in zo'n geval. Zelfs niet als hij de agenda van de hele karavaan moest veranderen en daardoor in moeilijkheden kwam. In zijn huis zag je vaker zulke voorbeelden, van uit liefde handelen om iemand gelukkig te maken.

USWAE INSAN-E KAMIL

Hazrat Aisha^{ra} vertelt dat zij eens een meningsverschil had met de Heilige Profeet^s. Mohammed^s zeide tot mij: Kiest u een derde persoon ter bemiddeling? Wat vindt u van Umar ibn Khattâb? Ik zei: Neen, hij is zo hard en streng. De Heilige Profeet^s zeide: Welaan, maakt dan uw vader tot de derde persoon. Ik zei: Akkoord. Toen liet de Heilige Profeet^s Hazrat Abu Bakr^{ra} roepen en begon hem te vertellen, 'Aisha heeft het zus-en-zo gezegd'. Ik zei toen: Vreest God en zeg niets anders dan de waarheid. Toen Abu Bakr dit hoorde gaf hij mij een klap en zeide: Uw moeder zij verloren! Gij en uw vader zouden de waarheid spreken en de profeet van Allah niet? Door die klap kreeg ik een bloedneus. De Heilige Profeet^s zeide: O Abu Bakr! Wij riepen u niet hiervoor! Toen pakte Abu Bakr^{ra} de stengel van een dadelpalm en kwam achter me aan rennen om mij te slaan. Ik haastte mij naar de Heilige Profeet^s en hield me aan hem vast. De Heilige Profeet^s zeide: Ik zweer en zeg: gaat nu heen. Wij riepen u niet hiervoor. Toen Abu Bakr^{ra} weg was, ging ik apart van de Heilige Profeet^s aan een kant zitten. De Heilige Profeet^s zeide: Aisha, kom toch even. Toen ik niet naar hem toe ging, glimlachte hij en zei: Even geleden hield u mij nog goed vast en was u nog dicht bij mij.

AS-SIMT

De bekering van mw. Nasirah Zimmermann

Fazl Illahi Noor

In deze tijd moet de aandacht van vrouwen erop gevestigd worden dat het navolgen van de sharia-wetten voor hen even belangrijk is als voor mannen. Het is een groot probleem dat wij vandaag de dag tegenkomen: in de hoofden van de vrouwen heeft zich het idee gevestigd dat zij het niet waard zijn om deel te nemen aan religieuze zaken. Vele vrouwen denken dat deelnemen aan de religieuze zakende taak is van hun mannen. Dit is ook de reden dat het geloof van vrouwen in deze tijd niet meer zo sterk is. Van de honderd vrouwen zullen er 95 of meer zulke vrouwen zijn, die niet hun geloof aanhangen vanwege de waarheid van de godsdienst, maar vanwege hun echtgenoot. Als de man shia is dan is de vrouw ook shia. Als de man soenni dan is de vrouw ook soenni. En als later de soenni echtgenoot shia wordt, dan wordt de echtgenote ook een shia. Zoals de echtgenoot van geloof verandert, zo verandert de echtgenote mee. Door deze onwetendheid en onzin is er geen geloof meer te bekennen in vrouwen. Is het niet zo, dat als u naar de foto van een leeuw kijkt, hij u niet beangst, aangezien u weet dat deze leeuw u niet kan schaden? Zo zal het vuur ook dan pas eten koken als er sprake is van echte vlammen. Als er slechts een foto van vuur is, dan gebeurt er niets. Omdat dus het geloof van zulke vrouwen onecht is, zo geeft hun onechte geloof hen ook geen voordelen.

*Hazrat Mirza Bashiruddin
Mahmud Ahmad^{rh}*

KHALIFATUL MASIH II

Misbah 1 mei 1931. In: De bloemen voor de gestuierden.

Verzameld door Hazrat Maryam Siddiqa.

Rabwah: Ziaul Islam Press 1946

In de eerste dagen dat de Ahmadiyya Moslim Missie zich in Europa vestigde, voltrok zich op een merkwaardige manier de bekering van één van de eerste Nederlanders tot Ahmadiyyat. Mevrouw Nasirah Zimmermann heeft na het aanvaarden van de Islam, haar leven opgeofferd om voor de Islam te werken. Het volgende verslag van haar bekering werd opgenomen in het boek *Derwishan-e Ahmadiyyat* van dhr. Fazl Illahi Noor.

Nasirah Zimmermann: 'Het jaar 1945 heeft een historische betekenis voor mij. In het begin van dit jaar kwam ik aan in de gebombardeerde stad Londen. Na aankomst ontving ik een boodschap over een ontmoeting met een vertaalbureau. Aan mij werd verteld dat deze ontmoeting plaats had in verband met het vertalen van de Koran. Mij werd gevraagd de laatste 30 bladzijden te vertalen. Ik raakte nieuwsgierig naar hoe het eerste deel was vertaald. Ik kwam thuis met enkele vertaalde bladzijden. Ik las ze even, wat mij enige sterke indrukken naliet. Ten eerste had de vertaler vertaald naar zeer oud Nederlands, wat voor deze tijd moeilijk te begrijpen was, en ten tweede was zijn uitleg niet erg goed. Dus ik weigerde in eerste instantie om verder te vertalen. Voor mij was dit werk ook moeilijk omdat ik geboren en getogen was in een christelijke omgeving, waar volledig anders over het begrip zonde wordt gedacht. Gelovend in de christelijke stelling, dat Jezus^a werd gekruisigd voor onze zonden, deed de leer van de Koran mij

verdriet. Want in de Koran wordt weliswaar veel nadruk gelegd op goede werken, maar wordt ook gesproken over de bestraffing van zonden. Deswegen was het vertalen van de Koran moeilijk voor mij. Echter, na er lang en goed over te hebben nagedacht besloot ik toch om dit gezegende werk te gaan doen'.

Hierop verder ingaand, vertelde ze hoe zij toestemming vroeg aan de directeur van het vertaalbureau om de Koran geheel zelf te vertalen. Ze vertelt dat ze er dag en nacht aan werkte. Toen ze de eerste vertaalde teksten aan de directeur voorlegde, moest ze echter een zeer pijnlijke situatie meemaken. Ze vertelt het volgende:

'Ik kan hieraan niet voorbij gaan zonder van de volgende gebeurtenis verslag te doen. Toen ik naar de directeur ging, hadden wij een uitvoerig gesprek over de Koran. De directeur deed zeer beledigende uitspraken over dit heilige Boek. En zijn gedrag bleef zo. Hij bleef de Koran beledigen, wat een onaangenaam effect had op mij. Spoedig

Ook een andere directrice kon door haar beledigen van dit heilige Boek niet uit de greep van God blijven. Zij verliet deze wereld in het ziekenhuis. (...) Ik heb deze gebeurtenissen ook vermeld zodat ze een waarschuwing vormen voor tegenstanders.

hierna, toen ik weer naar hem toe ging, trof ik hem aan in een zeer acute toestand. Hij had een zware aanval van lumbago gekregen. Ik zorgde ervoor dat hij meteen naar huis ging, waar hij echter de volgende dag overleed.

‘Enkele dagen later werd een andere directrice ziek, die ook deel had genomen aan dat gesprek. Ook zij kon door haar beledigen van dit heilige Boek niet uit de greep van God blijven. Zij verliet deze wereld in het ziekenhuis. Deze gebeurtenissen lieten een diepe indruk op mij achter’.

Ze vertelt verder: ‘God wilde de waarheid van dit boek nog verder vestigen in mijn hart en in mijn verstand. Gods wil was zo, dat na deze gebeurtenissen de typist van het bureau, die ook deel had genomen aan het beledigende en smakeloze gesprek, ook in Gods greep kwam. Hij was naar Zuid Afrika gegaan. Binnen drie weken kwam ik er achter dat ook hij door Gods toorn was getroffen en was heengegaan. Alleen een secretaresse die niet deel had genomen aan het beledigende gesprek bleef levend en gezond’.

Verder vertelt ze hoe ze geïnteresseerd raakte in de Islam: ‘Deze gebeurtenissen veranderden ineens heel mijn leven. In mij werd de waarheid van de Koran steeds duidelijker. De grootheid van dit Boek maakte een diepe indruk op mijn hart. Deze gebeurtenissen richtten mijn aandacht op de Islam. Ik heb deze gebeurtenissen ook vermeld zodat ze

een waarschuwing vormen voor tegenstanders. Ik dank mijn Heer, de Barmhartige, dat ik de kans kreeg om dit werk te verrichten’.

Na het bestuderen van de heilige Koran manifesteerde zich een buitengewone invloed in haar hart en verstand. Dit wordt door haar als volgt toegelicht.

‘De spirituele smaak en de spirituele rustgevende invloed die ik ontvangen heb door dit heilige Boek te vertalen, kunnen niet in woorden worden beschreven. God heeft mij gezegend met Zijn barmhartigheid. Het licht dat ik door de heilige Koran heb mogen ontvangen is het resultaat van de eigenschappen van God: de Barmhartige en de Genadevolle. God heeft mij speciaal begunstigd met Zijn zegen. Tijdens het vertalen al was ik van de waarheid van dit heilige Boek overtuigd. Ik bouwde een relatie op met de Londense moskee en ik begon het Ahmadiyya geloof te bestuderen. Met mij werd altijd vriendelijk en liefdevol omgegaan. Er werden altijd mogelijkheden gecreëerd om mijn geestelijke dorst te lessen. Dit vriendelijke en liefdevolle gedrag bracht mij zeer dicht bij de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap’.

Na enige tijd kwam deze zuster, mw. Nasirah Zimmermann, terug naar haar eigen land, Nederland. Bij toeval kreeg zij ook daar weer die geestelijke sfeer terug, die zij ook in Engeland had ervaren, waardoor ze de grote zegening van de Islam had ontvangen. Zij vertelt: ‘Even na mijn terugkeer werd

De spirituele rustgevende invloed die ik ontvangen heb door dit heilige Boek te vertalen, kunnen niet in woorden worden beschreven. Het licht dat ik door de heilige Koran heb mogen ontvangen is het resultaat van de eigenschappen van God: de Barmhartige en de Genadevolle

in Nederland ook een missiehuis van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gesticht. De drie missionarissen die hier kwamen, werkten hard en met liefde aan mijn geestelijke opvoeding. Ze gaven mij boeken om te lezen en besteedden heel lang hun waardevolle tijd aan mij. Het was hun pure vriendelijkheid waardoor ik de zegening van Ahmadiyyat heb ontvangen. Ik zal deze drie broeders van mij altijd dankbaar zijn, door wiens inspanningen de mogelijkheid ontstond voor mijn verlossing’.

Na een lange tijd goed contact met missiehuis Nederland te hebben onderhouden overleed mw. Nasirah Zimmerman rond 1970. Ik als de schrijver van dit boek heb niet de kans gehad om haar te ontmoeten. Hoewel ik toen ik in Nigeria als Amir en missionaris werkte, zo nu en dan brievencontact met haar onderhield. Het is bekend dat zij ook in Nigeria geweest is. Moge Allah haar voor haar goede daden de beste beloningen geven. En haar de eigenaar maken van de zegeningen van Zijn hemel. Amien.

Noor. Fazl Illahi. Derwishan-e Ahmadiyyat. Hst. Nederland. Geciteerd wordt daarin uit het tijdschrift Al-Fazl (Rabwah) van 16 sept. 1948.

In de vroege tijd van de Islam hebben de vrouwen hard gewerkt. De heilige profeet Mohammed^s liet hen deelnemen aan oorlogen. Hij onderwees hen de kunst van het vechten en liet hen oefeningen doen. Tegenwoordig hebben de moslims dit echter achter zich gelaten. Ik heb de (vrouwenorganisatie) lajna amaulla gesticht, maar deze staat nog in haar kinderschoenen. Sommige vrouwen tonen wel moed, maar anderen geven het weer op. Het is onze plicht om vrouwen dapper te maken. En als wij hen niet kunnen voorbereiden om zelf deel te nemen aan de strijd, dan moeten we minstens die moed in hen ontwikkelen, dat als iemand van ons ten strijde trekt om zijn leven op te offeren voor de Islam, dit in plaats van hen verdriet te doen, hen gelukkig maakt, daar zij zo ook deel hebben aan de zegeningen. Een man die ten strijde trekt en het huis verlaat, raakt ontmoedigd als hij de harten van zijn familie ziet breken. Maar als hij voelt dat, hoewel zijn familie verdrietig is vanwege zijn vertrek, zij ook verheugd zijn; en hoewel zij naar Allah bidden om zijn bescherming, zij ook gelukkig zouden zijn wanneer hij als martelaar zou sterven, dan zou hij de moed en de dapperheid in zich voelen opkomen. Als wij geloven dat het geloof de waarheid is, wat heeft dan de dood nog te betekenen? Hij is een poort om God te bereiken. En als u op weg naar God moeilijkheden ontmoet, wat kan een grotere zegening zijn dan dat?

*Hazrat Mirza Bashiruddin
Mahmud Ahmad^{rh}*

KHALIFATUL MASHI II

Misbah 1 mei 1931. In: De bloemen voor de gesluisden.

Verzameld door Hazrat Maryam Siddiqa.

Rabwah: Ziaul Islam Press 1946

Er hadden zich enkele vrouwen verzameld in het huis van Umm Salma^{ra}. De Heilige Profeet^s zag dat iedere vrouw haar gebed voor zichzelf aan het verrichten was. Hij zeide tot Umm Salma^{ra}: Waarom leidt u het gebed niet voor hen? Umm Salma^{ra} vroeg of dit dan toegestaan was. Hij zeide: Wanneer u met meerdere vrouwen bent, dan kan één van u in het midden staan en het gebed voorleiden. Zo liet dan de Heilige Profeet^s onder hen de liefde voor hetgezamenlijke gebed en de interesse voor godsdienst groeien.

MAJMU AL-FIQA H

Vrouwen voor Vrede / Amnesty International over ontmoetingen met vrouwen van de Ahmadiyya Moslim Djamaat

Bij een lezing in de Kruiskerk in Amstelveen is er een ontmoeting geweest tussen enkele van onze vrouwen en mevrouw Noor-Us-Seher Compier van de Ahmadiyya beweging. Op ons verzoek heeft mevrouw Compier zich toen bereid verklaard iets over deze stroom binnen de Islam te vertellen.

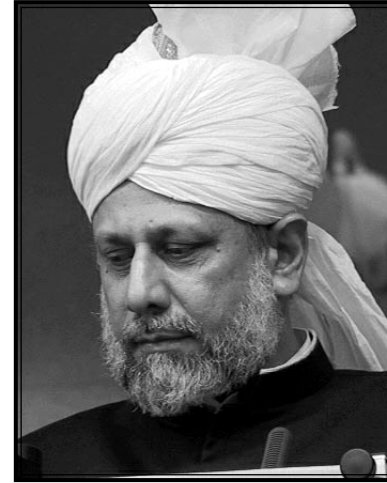
De presentatie op beide bijeenkomsten was heel goed voorbereid, het debat was dan ook levendig en er kwamen veel vragen en zorgvuldige antwoorden. Bij de tweede bijeenkomst werd geciteerd uit de Koran. Dat was naast het lezen en kijken goed om te horen. Voor ons onbekende klanken die ontroerden.

Wij waren verrast door de inhoud van deze tak van de Islam, pacifistisch, mystiek?, zeer verzekerd van de juistheid van hun interpretatie van de Koran. Wij wisten niet dat er zoveel aanhangers van de Ahmadiyya beweging waren in de wereld. 'Je aanpassen aan het land waar je woont' sprak ons erg aan.

We zouden wensen dat er een dialoog zou zijn tussen de verschillende stromingen binnen de Islam. Misschien is die er wel. Maar wij zien en horen in de media vaak alleen de militante kant van de Islam. Hoe doorbreek je dat? Kunnen wij daar met jullie over praten in een open dialoog? Want zeggen dat geweld niet mag vanuit de Koran is nog geen dialoog. We waren blij met deze ontmoeting en ook voor de uitnodiging om bij jullie te komen. Dank voor jullie inbreng.

Roline Woldinga-Veldkamp

Vrouwen voor Vrede - Amstelveen

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}
Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielende leiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op 22 april 2003 werd de vijfde en huidige *khalifa* benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de

gemeenschap voor het omvangrijke netwerk van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (mta) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4
 Positie: 13 Graden Oost
 Beam: Wide | Systeem: Digitaal
 Videofrequentie: 10722 MHz
 Polarisatie: Horizontaal
 Video PID: 1004
 Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404, Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*
 P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN UK
 T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249
 E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>

Zouden alle vrouwen wezen
zoals laatstgenoemde,
Dan zouden vrouwen te verkiezen zijn
boven mannen.
Want het vrouwelijk geslacht
is geen schande onder de zon;
Noch is het mannelijk geslacht een eer te noemen
voor de halve maan.

—*Maulana Abdur Rahman Jami*^{r^h}
(1414-1492)

Over de mystica Rabia Basri^{r^h}. Nafahât ul-Uns.
Teheran 1956; 615